

Rozhled

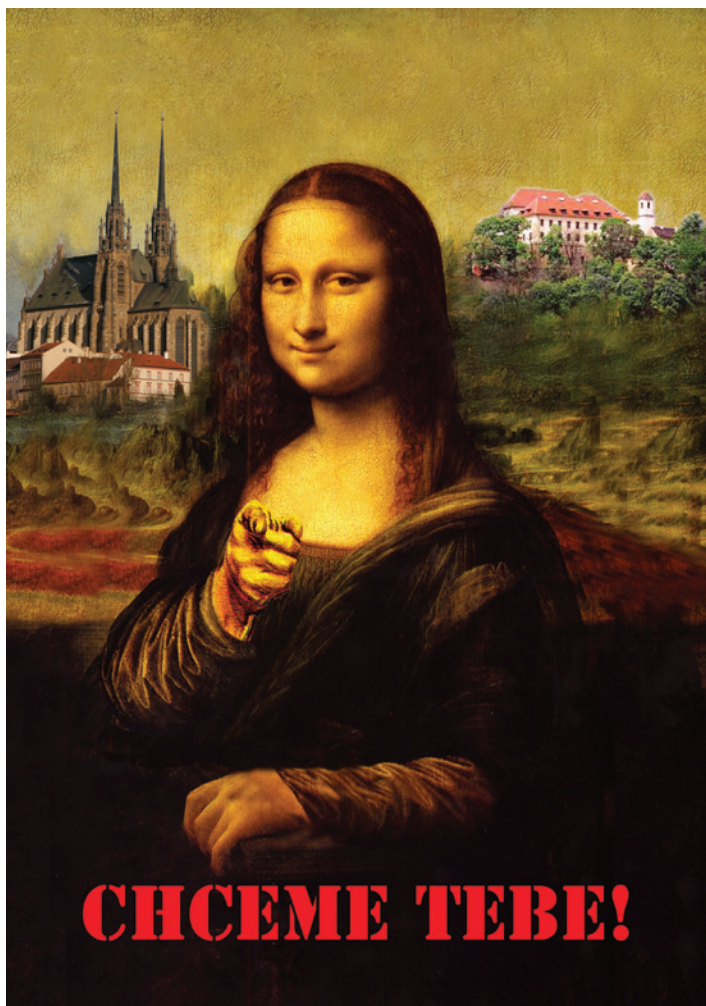

CHCEME TEBE!

NOVÁ VÁRKA výstava
v Galerii Pekařská **str. 6-7**

PERSONAL výstava
v Galerii Katakomy **str. 3**

Chceme tebe! Vystup z řady!

Právě držíte v rukou časopis Rozhled, který má snahu nejkomplexněji informovat společnost o živém výtvarném umění v Brně a okolí. Píšeme o výstavách, které nedávno proběhly, právě probíhají, či v brzkém časovém horizontu budou probíhat. V roce 2015 má Rozhled v plánu nabídnout podporu a pomoc začínajícím mladým tvůrcům a to především prostřednictvím propagace, která je pro jejich kariéru nezbytná. Mladí umělci zůstávají nepovšimnuti, i když tvoří umělecké podhoubí důležité pro formování budoucnosti celé společnosti. Stěžejním bodem umělce je probíjet se polem příležitostí, obtíží a prospěšnou formou se prezentovat ve společnosti, čímž docílí zvýšení popularity a povědomí o svoji osobě a individuální tvorbě.

Příležitost zviditelnit se přichází s novým číslem Rozhledu, který vyčleňuje prostor pro jednotlivce, kteří dychtí po publikaci svých výtvarných děl a mají zájem budovat svoji uměleckou kariéru již dnes.

Těším se na spolupráci s Tebou.

Lenka Moškvánová, vedoucí projektu
moskvanova@irozhled.cz

OBSAH TOHOTO ČÍSLA:

2 EDITORIAL

Lenky Moškvánové

3 TÝDEN VÝTVARNÉ KULTURY

celobrněnská výtvarná akce

3 ŠIMON KŘÍŽ a ANNA KONIGOVÁ PERSONAL

výstava v Galerii Katakomby

3 JIŘÍ HÁVA – OHLÉDNUTÍ

výstava v Galerii HaDivadla

4 ZUZANA PERNICOVÁ – TEĎ MOHLO BÝT TO SETKÁNÍ

výstava v Galerii Katakomby

4 VLADIMÍR A IVAN MATOUŠKOVI: JEŠTĚ DIALOG?

výstava v Galerii Provázek

5 ZEMŘEL MALÍŘ MARTIN JABŮREK

výstava v Kavárně Švanda

5 JINDŘICH PLOTICA STEIN

výstava v Galerii Třináctka

6 JÁNUŠ KUBÍČEK – grafika, dekalky, plastika

výstava v Galerii Pekařská

7 NOVÁ VÁRKA (výtvarné práce žáků ZUŠ Františka Jílka)

výstava v Galerii Pekařská

8 SALON Q 2014

výstava v prostorách
Křížové chodby Nové radnice v Brně

9 LUBOMÍR KERNDL – BÍLÉ STÍNY VĚTRU

výstava v prostorách DAW (Depozit ateliéru Wolf)

9 MILOSLAV SONNY HALAS

výstava v Galerii Třináctka a vzpomínková akce

9 PETR LORENZ – OBRAZY

výstava v Galerii na Lidické

10 JIŘÍ LOPOUR – NA 3 KRÁLE LEVEL DÁLE

výstava ve vinotéce U Jany

10 IGOR SIWANOWICZ – VETŘELCI NA ZEMI

výstava v Malé Galerii VÚVEL

10 TEREZA HOLÁ – TOVTOM

výstava v Malé Galerii VÚVEL

10 MIROSLAVA MAIXNEROVÁ – KOMIKS

výstava v Galerii HaDivadla

10 JAROSLAV SKLENÁŘ A ELIŠKA VORLOVÁ

výstava v Galerii HaDivadla

10 JARNÍ SALON UMĚLECKÉHO SDRUŽENÍ PARNAS

výstava v Malé Královopolské Galerii

11 MARTIN SOJKA – ZE ŠUPLÍKU

výstava v Knihkupectví Skleněná louka

11 JAK SE TO TAK STANE...

recenze na knihu

12 GALERIE ARNIE

znovu otevírá

12 ABSTRAKTNÍ FANTAZIE OD KRAUSE

výstava v Galerii Galapa

12 GALERIE 77

12 GALERIE DÍLO

ROZHLED informace o výstavách ve městě Brně

Registrováno pod ev. číslem MK ČR E 21246.

Vydává nakladatelství STYLOS, IČO 68623631,
Nová Ves 71, PSČ 664 91

Hlavní editor: Josef Bubeník, bubenik@irozhled.cz

Marketing: Lenka Moškvánová, moskvanova@irozhled.cz

© STYLOS 2015

Příští číslo vyjde 15. 6. 2015, uzávěrka 5. 6. 2015.

www.irozhled.cz inforozhled@email.cz

TÝDEN VÝTVARNÉ KULTURY

Od 9. do 15. března 2015 se již pošesté pořádá na brněnské kulturní scéně týden kulturních akcí zaměřených na výtvarné umění, do kterých je zapojena řada brněnských galerií a dalších kulturních a vzdělávacích institucí. Zahájil prof. Radek Horáček.

Šestý ročník TVK je spjat s osobností výtvarného pedagoga a teoretika umění prof. Igora Zhoře od jehož narození uplyne v roce 2015 devadesát let. Igor Zhoř se zaměřoval na zprostředkování soudobého umění a usiloval o jeho přiblížení divákům, což je zároveň leitmotiv celého TVK. Odkazem je i slovní hříčka, která se stala heslem letošního ročníku: „**ZaHOŘ PRO UMĚNÍ.**“ Již počtvrté doprovází TVK také výtvarná soutěž pro základní i střední školy tentokrát nazvaná „Jsem tělo“, jejíž poslání je podnítit tvořivost mladých lidí a přivést je do brněnských galerií. Na zahájení proběhlo i vyhlášení a předávání cen soutěže a rovněž prohlídka instalovaných vítězných prací.

www.tvk-brno.cz

Koordinátor akce: Katedra výtvarné výchovy, PdF MU, Brno

ZaHOŘ PRO UMĚNÍ

ŠIMON KŘÍŽ a ANNA KÖNIGOVÁ: PERSONAL

V Galerii Katakomby byla dne 10.3. 2015 zahájena výstava dvou mladých výtvarníků Anny Königové a Šimona Kříže, studentů Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity, kteří zde představují soubory své současné tvorby. Název Personal je vznikem myšlenkových průsečíků prací obou autorů, neboť v jejich dílech můžeme nalézt určité fragmenty osobního vyjádření, ať už za pomoci vzpomínek, které na nás doléhají barevností kombinované malby na pogumovaném ubrusu

a plátně u Šimona Kříže nebo hledání osobního prostoru Anny Königové, které probíhá prostřednictvím určitého řádu a výsledné čistoty černobílého vyjádření. Hudba (VLY –

Disco 2014), kterou si návštěvníci mohou poslechnout prostřednictvím QR kódu na pozvánce, dotváří emoční prostředí expozice. Úvodní slovo pronesl doc. akad. sochař Jiří Sobotka a tím také zahájil výstavu, kterou bude možné zhlédnout do 3. 4. 2015.

Foto dole: Instalace Anny Königové v Katakombách

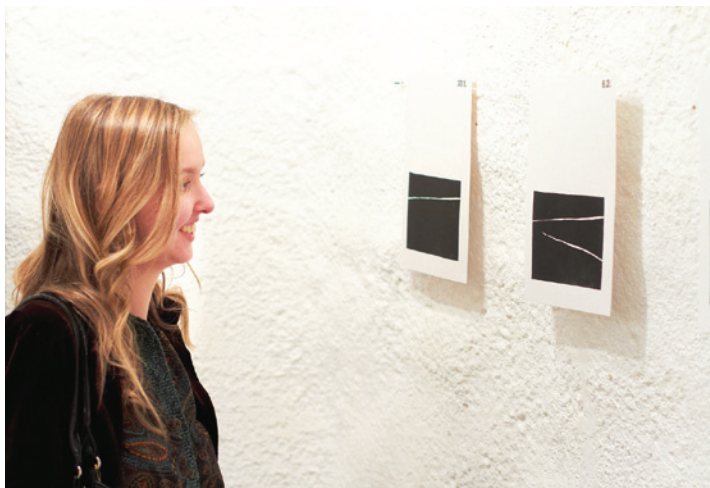

JIRÍ HÁVA – OHLÉDNUTÍ (MALBA 2010 – 2014)

Výtvarné dílo i celý život Jiřího Hávy je úzce spjat s městem Brnem. Od počátku 70. let vystavuje své kresby, grafiky a malby, v 80. letech se jeho ilustrace a karikatury objevovaly v brněnských denících Rovnost a Brněnský večerník. V posledních letech bychom mohli zmínit třeba spolupráci s nakladatelstvím Nová škola, kde ilustroval učebnice a další učební materiály. Je znám také jako tvůrce řady brněnských vedut, kreslených převážně hnědou tuší vlastní výroby a bravurně kreslířsky vyvedených. Mimo jiné je spoluzakladatelem výtvarného sdružení Dialogy, rovněž tak spoluzakladatelem letních akcí v Denisových sadech „Open Air Gallery“ a také členem uměleckého sdružení Parnas, které soustřeďuje výtvarníky z okruhu Malé Královopolské Galerie. Háva současná samostatná výstava v galerii HaDivadla představuje jeho malířskou tvorbu posledních pěti let. V těchto obrazech se prolínají motivy přírodní s motivy lidských těl, vzájemné prorůstání, pronikání. Strom se stává člověkem a člověk stromem. Podobnost zde není pouze vizuální, ale hlubší, jdoucí až ke kořenům země, tedy krajiny, ze které všichni vyrůstáme, kde se pohybujeme.

Vernisáž výstavy Jiřího Hávy (dole na snímku) byla rovněž zahrnuta do akcí TVK.

ZUZANA PERNICOVÁ – TEĎ MOHLO BÝT TO SETKÁNÍ

„Začátek a konec, smrt a zrození neurčují jen naši životní pout, ale jsou to momenty vlastní celému životnímu procesu. V každém naplněném bytí bez zdánlivého konce je obsaženo loučení, ze kterého může vzniknout to nové,“ píše Kathrin Asper ve své knize o osamění, ke kterému podle jejího názoru dochází právě v době přechodu, kdy se uzavírá jedna životní etapa a nová ještě není otevřena. Ocitáme se tak v meziprostoru, bez pevné vidiny budoucnosti, v čase nejistoty a obav. „Teď mohlo být to setkání“ je název nesoucí sebou představu krátkého okamžiku, který může zásadně změnit směr naší životní cesty. Krátká setkání, momenty ať už skutečně, či okamžiky, jež jsme minuli definují celý náš život. Společnost, lidé, kteří nás obklopují, vztahy, které s nimi vytváříme formují nás samotné, naši osobnost. Není snadné při tlaku společnosti, jež je na nás vyvíjen, nepodlehnout určitému konformnímu jednání a zachovat si své vlastní já. Strach ze samoty a vyčlenění ze společenství blízkých lidí nás nutí přijmout určité kolektivní jednání, jež je ustanovené většinou za normu.

Může se však stát, že jednáním v rozporu se sebou samými ztrácíme svobodu, pozbydeme naši jedinečnost a identitu. Co je pak opravdové osamocení? V denníkových záznamech se tedy zamýšlím nad změnami, jimiž je protkán náš život, budováním vlastní osobnosti, vzájemnými vztahy a setkáními, ale i osamocením, povrchností a divadlem, jež hrajeme pro druhé. Jak však rozeznat, kdy divadlo skončilo a jsme to stále my?

Vztahy a komunikaci, touhou poznávat a být poznán, ale i strachem, ukázat, kým jsem, se zabývám v grafických listech, kde prostřednictvím výměny dopisů vzniká pouto, vztah, jež zpětně ovlivňuje oba zúčastněné (Jsi šťastný? Co je to za otázku? Jsi spokojený se svým životem? O tom se s tebou nebudu bavit. Promiň. Vzpomínky bolí. Proč? Je to pryč, nemůžeš je vrátit). Na konci této životní cesty přichází stáří a smrt. Témata, jež jsou v naší západní společnosti tabuizovaná, vytlačovaná na její okraj. Přitom právě stáří je žijící paměť naší společnosti, jsou to lidé, kteří pomáhali spoluvytvářet a budovat její základy, lidé, kteří mají

velkou část svého životního příběhu již odžitou, dnes lidé stigmatizovaní svým věkem. Ve zvukové nahrávce jsem se pokusila odkrýt část životní cesty několika lidí, zajímalo mě, kým byli a kým jsou nyní. Jejich vyprávění jsem neomezovala otázkami, nechala jsem je volně mluvit o tom, co samy ve svém životě pokládají za důležité. Mojí snahou bylo vyvrátit všeobecné klíšé starých nemooucích lidí, jež jsou mnohdy námi přehlíženi.

Stáří a smrt nám připomínají naši vlastní konečnost, proto jsou vytěšňované z našich myslí. Přitom právě smrt dává hodnotu našemu životu, právě v naší konečnosti je jeho dokonalost. Přijmout fakt určité časové ohraničenosti znamená uvědomit si naše bytí a přijmout zodpovědnost za náš život, naše jednání a sebe samotné. Po našem odchodu zůstávají vzpomínky.

Zuzana Pernicová – ze zahajovací řeči na vernisáži (kráceno)

Galerie Katakomby
Zuzana Pernicová – Teď mohlo být to setkání
6. února – 6. března 2015

VLADIMÍR A IVAN MATOUŠKOVI: JEŠTĚ DIALOG? (Sochy a obrazy)

Výstavu v úterý 13. ledna 2015 v 17,00 zahájil Ivo Binder. Hudební doprovod Nina Matoušková, Vladimír Matoušek. Otec sochař a syn malíř spolu v uplynulých letech uspořádali v různých místech v ČR sérii výstav s názvem Dialogy. Oba se shodli na tom, že ač je dělí generačně odlišný přístup k výběru námětu i k jeho výtvarnému zpracování, udrželi si možnost přímé výtvarné konfrontace – tedy dialogu. Jinak řečeno, jejich práce se navzájem netloukly, snesly se vedle sebe, někdy se v kontrastu i významově doplňovaly.

Galerie Provázek
V. a J. Matouškoví – Ještě dialog?
13. ledna – 27. února 2015

ZEMŘEL MALÍŘ MARTIN JABŮREK

16. února 2015 za tragických okolností zemřel ve věku 34 let Martin Jabůrek. Pracovitý malíř, kreslíř a grafik, obětavý kamarád. Vystudoval SŠ uměleckých řemesel v Brně, VŠUP v Bratislavě a FaVU VUT. Vystavoval například v brněnských kavárnách – Švanda, Spolek, Mezzanine, v Galerii Milana Zezuly nebo v Galerii Taurus ve Znojmě. Knižně publikoval v autorské spolupráci s Pavlem Zajíčkem (DG 307) komiks „Pohádka se špatným koncem“ (Vetus via 2010). Martinovu poslední výstavu můžete zhlédnout v galerii kavárny Švanda v pasáži Alfa.

JINDŘICH PLOTICA STEIN VE „TŘINÁCTCE“ ŠPERKY, OBRAZY A SOCHY (3. – 31. 3. 2015)

V Galerii Třináctka se v úterý 3. března 2015 uskutečnila vernisáž výstavy Jindřicha Plotici Steina. Plotica je sochař, designér a restaurátor (a to nejen soch, ale i mozaik a intarsií všech materiálů), je také malíř a grafik, je (či spíše byl) pedagogem na restaurátorské škole v Litomyšli, a rovněž i filmovým režisérem a animátorem, přičemž každý z těchto oborů má řadu odnoží, které dohromady tvoří složitou spleť jeho tvůrčí osobnosti. Narodil se na Slovensku v Žilině, střední UMPRUM vystudoval v Brně obor plastického tvarování, pak na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let studoval na pražské AVU – obor sochařství a restaurování kamene, poté ještě před dokončením školy odjel na pár měsíců do Itálie, kde na Univerzitě ve Florencii získává znalosti florentské mozaiky a restaurování kamene. Když pak chce pokračovat ve studiu na Akademii v Miláně, režim v bývalém Československu, místo toho aby lidem Steinova ražení umožnil

toto studium, a následně pak zutilkoval jejich znalosti, jej v nepřítomnosti odsoudí a zbaví občanství, nejspíš jako trest za to, že si dovolil někde studovat bez povolení, které by však stejně nedostal. A tak se Indra Stein do republiky vrací až počátkem devadesátých let, kdy je zřejmé, že do vězení za opuštění republiky už asi nepůjde, avšak odebrané občanství mu stát automaticky nevrací, a tak zde nyní žije jako občan Italské republiky, čímž naplňuje princip protikladů a absurdit. Ve své domácí slévárně, kterou založili se svojí

ženou Elisou Burberi a provozují ji ve svém domě v Brně – Chrlicích, používají metody vakuového lití barevných kovů do ztraceného vosku, čímž se umožňuje i odlévání těch nejjemnějších detailů. Tak v dílně Indry Steina mohou vznikat autorské medaile (pozlacené i postříbřené), přívěsky, šperky, těžítka, historická kování, ale i repliky sošek barokních či starověkých. Stein ve svých artefaktech citlivě vyvažuje protikladné stránky hmoty: anorganické doplňuje organickým (kovy versus dřevo), průzračné neprůzračným (sklo versus kov), brousitelné tavitelným (kámen, mramor versus kov) a toto vše je uplatněno i v kombinaci tří a více materiálů – příkladem tohoto mohou být insignie pro Pardubickou universitu a pro její jednotlivé fakulty. Z monumentálnějších věcí je možno jmenovat např. Dům u kamenné panny v Brně na Orlí ulici, kde zrestaroval kamennou sochu z 9. století a navíc vytvořil odlivný portál pro zmíněný dům. -jb-

JÁNUŠ KUBÍČEK — grafika, dekalky, plastika

Tvorba klasika českého moderního malířství druhé poloviny 20. století zahájila nový výstavní rok v GALERII PEKAŘSKÁ: 8. ledna – 27. února 2015

Motto: „Usiluji o projev, který je sám o sobě autonomní skutečností a vyjadřuje co nejpřesněji vztahy k podstatám, ležícím mimo tabuli obrazu. V současné době mne nejvíc zajímají vztahy, poměry, rytmus.“ Jánuš Kubíček, 1969

Vernisáž k výstavě byla zahájena promítáním dokumentárního filmu o životě a tvorbě Jánuš Kubíčka, poté se úvodní řeči k výstavě ujal jeden z “žáků” samotného autora – Zdeněk „Eda“ Cupák.

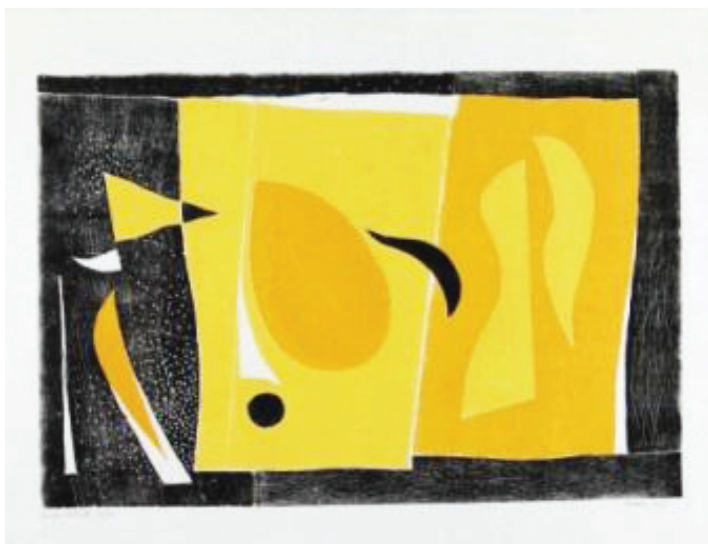
O Jánuš Kubíčkovi... Mistr se sám vyjadřoval o tom, že dekalk a koláž nejsou uměním. Přesto byla období (podle L. Kundery v dobách politického temna), kdy vznikaly práce na papíře v obou technikách. Jako podklady pro koláže používal Kubíček vlastních grafických listů, dolepoval různé xylografie ze starých novin, dokresloval, domalovával. Vznikaly tak práce plné ironie, ba dokonce černého humoru (*Svačina pro milovníka oček, Ikarčin pád atd.*). Koláže i dekalky byly jakousi protiváhou vážné tvorby – manželka Vlasta vysloveně říká, že: „Jánuš byl veselej, to vážný si odbyl sám v ateliéru... Když dělal koláže, mu-

sel se u toho ohromně bavit.“ Kubíček rád a poměrně často používal paradoxů. Tvrdil-li, že koláž ani dekalk nejsou uměním, anuloval by celé období počátku 20. stol. ...Plastiky jsou drobnějšími variantami malířských témat. K těm nejpodstatnějším patří kromě *Ateliérů* také *Laokoon*. Podle Mistrových slov bylo toto dramatické téma z antické mytologie zpracováno poměrně málo... Kubíček se ujal tématu s filozofií dramatického meziprostoru (mezi vznikem a zánikem) a vyčerpal ho v nejrůznějších podobách a technikách. ... Nikdy nepoužil formální podobu parafrázovaného díla, vždy šel po filozofii a duchovním poselství. ... Proces komponování byl často náročný a zdlouhavý. Kubíček týdny i měsíce seděl před rozmalovaným plátnem a domýšlel poslední detaily. Vlepoval na určitá místa kousky papíru nabarvené barvou, kterou zamýšlel plošku dotvořit a teprve po měsících místo dokončil.

Na sklonku tvůrčího období, kdy se už J. K. bohužel potkával se svou nemocí (slovy prof. Schmidta), se vytrácí preciznost kompozic i barevných ploch... přesto ještě na samém konci v jeho mysli zůstal smysl pro kompozici a harmonii.

Obr. dole: *Vztahy (Žluté tvary)*, 1970, trojbarevný dřevořez, papír ruční

Mezi významné pocty udělené Jánuš Kubíčkovi patří např.:
— 1. cena za malbu na výstavě *Tvorba mladých* v Lužánkách v Brně (1940),
— Krajská cena Antonína Procházky “za vynikající malířské dílo posledních let” (1970),
— prohlášen čestným členem Sdružení výtvarných umělců a teoretiků Brno (26. 2. 1992)

Jánuš Kubíček

(5. 12. 1921–21. 5. 1993)
malíř a grafik. Autor, který postupně dospěl k abstrakci skrze lásku k tradici a nesmírně širokou znalost výtvarné teorie i vlastního řemesla, technologický experimentátor. Zakládající člen skupiny Brno 57. Jeho dílo a životní tvorba byla dosud představena ve třinácti zemích.

NOVÁ VÁRKA

Výtvarné práce žáků ZUŠ Františka Jilka, Videňská 52 v Brně
v prostorách GALERIE PEKAŘSKÁ: 5. března – 24. dubna 2015

Pod vedením pana učitele Miloše Kříže vznikaly výtvarné práce:

▪ Automatická kresba

- studenti ve věku 12–16 let vytvořili kresby pastelkou
- automatická kresba zaznamenává jejich aktuální náladu, temperament a individuální vnitřní rytmus
- studenti pracovali se zavázanými očima pro vyloučení autokorektury

▪ Zapomenuté nápisy a Energie

- první ze dvou diptychů Zapomenuté nápisy, sedmnáctiletého autora, reflektuje jeho setkávání s dávnými nápisy na starých domech, pomnicích a podobně
- diptych Energie, ztvárňuje energii v její viditelné podobě
- práce jsou vytvořeny prostřednictvím počítačové grafiky

Paní učitelka Marta Křížová se svými žáky, zpracovala témata:

▪ Krajina naruby

- žáci ve věku 6–12 let vytvořili technikou temperové malby, za použití nerealistické barevnosti,
- krajiny, působící pohádkovým či snovým dojmem

▪ Stolní nádobí

- plošná kompozice, vytvořená z předmětů používaných při stolování
- dekorativní charakter jednotlivých prací, navazuje představu jejich možného využití, jako dekoru užitkových předmětů
- práce žáků ve věku 14–15 let jsou vytvořeny olejovými pastely, tuší, temperou a podobně

▪ Společenské hry

- volně pojaté téma společenských

her, zpracovali žáci všech věkových kategorií

- technikou temperové malby od nejjednodušších kompozic, až po fantazijní díla, připomínající například metafyzickou malbu

▪ Klenoty

- autory, plošných nástěnných objektů, inspirovaných šperky a jinými cennostmi, jsou žáci ve věku 12–14 let

Pan učitel Jan Buchta se svými žáky vypracovali výtvarné práce na téma:

▪ Portrét

- velkoryse pojaté lidské hlavy, zaujmou svým výrazem a barevností
- práce jsou vytvořeny koláží barevných papírů
- autory jsou žáci ve věku 6–8 let

▪ Stromy v zimě

- výtvarné práce jsou vytvořeny technikou dekorativní kresby tuší na podmalbě
- odkazují k zážitkům zvukových projevů přírody
- vytvořili žáci ve věku 10–14 let

▪ Hrátky s přírodninami

- fotodokumentace výtvarné akce, které se zúčastnili žáci všech věkových skupin

Již nyní se můžete těšit na společnou výstavu s názvem:

„HANUŠ (se) ZAHRADNÍKEM“

Jan Hanuš – obrazy

Josef Zahradník – sochy

Výstava potrvá: 30. 4. – 19. 6. 2015

v prostorách GALERIE PEKAŘSKÁ.

Více informací o aktuálních i připravovaných akcích v naší GALERIE PEKAŘSKÁ, sledujte na:
www.galeriepekarska.cz
e-mail: krejcirikova@galeriepekarska.cz
facebook.com/GaleriePekarska

G
A
L
E
R
I
E
P
E
K
A
Ř
S
K
Á

Pekařská 52, 602 00 Brno

Otevírací doba:

PO – PÁ od 9:00 do 17:00 hodin

SALON Q 2014

Multioborové umělecké Sdružení Q, které bylo založeno v roce 1969 a po takřka 20letém zákazu obnoveno v roce 1989, v současnosti čítá v sekcích výtvarné, literární, divadelní a hudební 116 členů individuálních a 4 kolektivní. Většina je z Brna a Moravy, ale najdeme i vzdálenější působiště (Praha, Slovensko, Německo, Itálie, Portugalsko, Čína, Japonsko...). Výtvarná sekce Q pod vedením konzulky Zdeny Höhmové pořádá v posledních letech jednu i více výstav ročně, takže jejich počet už přesáhl úctyhodnou padesátku. V Brně se naposledy Q představilo na velké výstavě v Divadle Reduta (2008) a v již zaniklé Galerii Inspiro (2011). „Salon Q 2014“, 52. členskou výstavu Sdružení Q, v prostorách Křížové chodby Nové radnice v Brně v říjnu 2014 slavnostně zahájili další dva z triumvirátu konzulů Q, hudebník prof. Ivo Medek a divadelník prof. Miroslav Plešák, zdravici pronesl i právě končící primátor Roman Onderka a vernisáž tradičně ozvučila hudební produkce Ensemble Marijan (Ivo Medek, Lucie Páchová, Petr Pařízek, Lucie Vítková), k níž byla využita i plastika Jozefa Jankoviče. Prostorové řešení výstavy navrhl Viktor Rudiš. K výstavě byl vydán v gra-

fické úpravě Marka Trizuljaka plakát a skládačka s medailonkem a reprodukcí díla každého z 38 vystavujících malířů, sochařů, grafiků, fotografů a architektů: P. Baran, M. Filippovová, Z. Fuksa, J. Gargulák, Z. Höhmová, V. Kováč, M. Myška, A. Odehnal, M. Plotěná, J. Rajlich ml., J. Rajlich st., I. Ruller, M. Šimorda (všichni Brno), E. Romanovič-Hudečková (Praha / Bělehrad), Z. Janáček (Ostrava), J. Jankovič (Bratislava), D. Junek, V. Melčáková-Juneková (Dunajská Lužná), A. Juračková (Blansko), A. Kanta, M. Vosojková (Žďár nad Sázavou), M. Kovářík, L. Kováříková (Ratiškovice), P. Kuba (Šternberk), Z. Macháček (Křížovice), M. Malina, K. Míkel (Uherské Hradiště), Z. Tománek (Břestek), P. Nižňanský (Praha), J. Pospíšil (Hodonín), B. Rossi (Bystřice nad Pernštejnem), J. Ruszelák (Zlín), J. Štreit (Sovinec), P. Tasovský (Náměšť nad Oslavou), M. Trizuljaková, M. Trizuljak (Senička), V. Vaculovič (Kroměříž) a J. Vyskočil (Velká Bíteš). Na Salonu tak představily svoji novou tvorbu zhruba 2/3 členů výtvarné sekce Q. Na vymezené ploše této zprávy není možno podat ani jen stručný záznam charakteristiky děl jednotlivých auto-

rů. Na závěr proto ocituji shrnutí Jana Dočekala z článku publikovaného v Literárních novinách (<http://literarky.cz/blogy/jan-docekala/18527-salon-q-padesata-druha-vystava-sdruzeni-q>, online 16. 10. 2014): „Podněty přítomné doby, zásadně odlišné, často se směřováním až protichůdným, pochopitelně nemohou vyvolávat výsledky, v nichž by bylo možné vysledovat přímou návaznost na široce založenou uměleckou etiku původního Sdružení Q. Z té příčiny bylo v minulých letech slyšet mínění o vhodnosti jeho eventuálního rozpuštění. Poměrně vydatná návštěvnost na aktuálním Salonu Q je však směrem k živé přítomnosti Sdružení Q dobře slyšitelným pozitivním hlasem dokládající zájem výtvarné veřejnosti o individuální tvůrčí hodnoty, jimiž členové Sdružení Q přispívají do soudobé výtvarné kultury.“ Data a aktuality Sdružení Q viz: <https://www.facebook.com/SdruzeniQ>.

Jan Rajlich ml.

- 1) Objekty V. Kováce, v pozadí díla Z. Höhmové, M. Filippovové ad.
- 2) V popředí plastika P. Nižňanského
- 3) Hudební vystoupení Ensemble Marijan, I. Medek zahrál i na Kubus J. Jankoviče
- 4) M. Plešák zahajuje Salon Q

LUBOMÍR KERNDL – BÍLÉ STÍNY VĚTRU

Dne 21. ledna 2015 v 17 hodin zahájil Josef Bubeník výstavu Lubomíra Kerndla (Lukern) nazvanou Bílé stíny větru v DAW (Depozit ateliéru Wolf na Novobranské 20 v Brně). Na výstavě bylo představeno několik maleb, kreseb i dalších děl vytvářených originální autorovou technologií lepením, kresbou a lisováním.

V roce 2013 udělal Jan Dočekal s Lubomírem Kerndlem rozhovor do Kulturních novin (výňatek):

V přítomném českém umění jste „dospělým zázračným dítětem“. Je to možná protimluv, ale pravdou je, že jste vešel do výtvarného dění až po čtyřicátém roce věku a k tomu se ještě stal mecenášem umění.

Větší měrou jsem se začal umění věnovat skutečně až po čtyřicítce, ale i předtím jsem stále něco tvořil. Bylo ve mně, jen je překrývala nutná shánka živobytí. Patříčně mě nastartovalo až setkání s malířem a grafikem Josefem Kremláčkem a s českou surrealistickou skupinou Stir up, které je členem. Mecenášem umění se ale být necítím. Jen se snažím pomoci, pokud je to v mých silách, dobré věci surrealismu.

Je pochopitelné, že se svými prvními sochami, vzniklými už před čtyřiceti roky, jste hned neběžel do výstavní síně. Ale jednou musel přijít okamžik prvního zveřejnění. Čím vlastně je vedeno au-

torovo nutkání vyjít před výtvarnou veřejnost, potažmo kritiku?

Můj vztah ke dřevu jako dokonalému sochařskému materiálu pramení v původu, pocházím ze staré bednářské rodiny. Jenže tvorba ze dřeva je náročná na čas. Takže, než jsem udělal soubor soch, který mohl být vystaven, trvalo to dlouho. Stejně to bylo s malbou a kresbou. Teprve s roky přibývaly práce, z nichž jsem mohl mít dobrý pocit. To byl, myslím si, okamžik úvahy, že bych mohl ukázat, co dělám, ve výstavní síni.

V čase několika let jste se dokázal na výtvarné scéně etablovat. Nejdříve abstraktními barevnými fotografiemi s hrou a lomem světla, sochami ze dřeva a následně malbami. A nebyly to, po mém soudu, žádné začátečnické práce zaujatého amatéra.

K přivedení díla do zamýšlené podoby je zapotřebí invence a chuti experimentovat. Devět desetin tvorby pochází z myšlení a představ a ten zbytek je záležitostí řemeslné zručnosti, techniky a materiálu. Alespoň u mě je to tak. V případě digitálních fotografií je další podmínkou být dobrým pozorovatelem a vidět, co druzí nevidí, třeba odlesky světla. Nemohu hodnotit svou práci, jen říknu, že některá díla jsem nosil v hlavě hodně dlouho, především rozměrné dřevěné skulptury. Realizace potom trvala další roky.

Celý rozhovor: <http://www.kulturni-noviny.cz/nezavisle-vydavatel-ske-a-medialni-druzstvo/archiv/online/2013/15-2013/provincni-ceske-prostredi-nedokaze-ocenit-domaci-autory>

MILOSLAV SONNY HALAS ZAKONČENÍ VÝSTAVY A MEMORIÁL

V Galerii Třináctka proběhlo dne 15. ledna 2015 zakončení výstavy „Chlupatého anděla viděti letěti“ (zahájení 28. 11. 2014). Společnost přátel Sonnyho, která podobné výstavy a akce organizuje, uspořádala pro příznivce 6. ROČNÍK MEMORIÁLU MILOSLAVA SONNYHO HALASE: **Cesta do blankytu rodného Tišnovska**. Koná se tradičně první sobotu po prvním jarním dnu, tentokrát se opravdu koná první jarní den, což je sobota 21. března 2015.

Odjezd: Brno hl. n. 6:53h. Pěší putování: Drahonín, kde Sonny v domě č.p. 31 by-

DERNISÁŽ VÝSTAVY MILOSLAVA SONNYHO HALASE PROBĚHNE 15. LEDNA 2015 OD 17.00 HODIN V GALERII TŘINÁCTKA V BRNĚ NA PANSKÉ UL. 13. ATMOSFÉRA VEČERA BUDE OBOHACENA O BOHATÝ KULTURNÍ PROGRAM V PODOBĚ ČTENÍ, PROMÍTÁNÍ A HUDEBNÍHO DOPROVDU...

dlel, přátelské přijetí s občerstvením na samotě Štymbek u prof. Voráče, kde Sonny trávil dětská léta a kde odpočívá jeho prach a dále jsou možné varianty třeba do Skryjí, pak možno dále na Dolní Loučky nebo např. přes Tišnovskou Novou Ves, kde Sonny chodil do 1. třídy, dále přes Havlov na Žďarec, Říkonín. Na shledanou se těší Lenka Šabatová, Jan Lacina, Jiří Voráč a Ivo Dostál.

Výstava obrazů Petra Lorenze začala ve čtvrtek 13. března 2015 v Galeryji, Lidická 9, Brno.

„Podle mě je v Lorenzově práci obsažena silná metafora nostalgické Arkádie, kde duchové filmových postav spolu se svými mrtvými představiteli žijí v idylickém bezčase. Bezprostředním, byť pro někoho naivizujícím konceptem se zároveň dotýká zajímavých otázek o smyslu média obrazu a jeho nové existence v digitalizovaném světě.“ doc. ak. soch Jiří Sobotka

JIRÍ LOPOUR NA 3 KRÁLE LEVEL DÁLE

V komorním prostředí vinotéky U Jany na Františkánské ulici proběhla v lednu 2015 výstava kolorovaných barevných fotografií Jiřího Lopoura. V rámci tříkrálové vernisáže se nám autor představil ve zcela nové roli poety a hudebníka, kterýžto element plně ladí s pro něj netradiční technikou vystavených prací. Doplnění barevných fotografií nakrájené zeleniny, posmrkaných papírových kapsiček či detailů přírodních jevů o další barvy, světla a stíny do celku mnohdy od původní matrice velmi odlišného, je tichým a nenápadným protestem proti úpravě fotografií ve fotošopech, fotografy tolik oblíbeném.

*Vinotéka U Jany
Jiří Lopour – Na 3 krále level dále
6. ledna – 6. února 2015*

TEREZA HOLÁ – TOVTOM

Autorka je absolventkou ateliéru profesora Jiřího Beránka na VŠUP v Praze. Ve své tvorbě se neomezuje pouze na jednu konkrétní techniku, ale volně přechází od monumentální, sekerou tesané dřevěné plastiky k modelované soše nebo k realistické velkoformátové kresbě.

Malá galerie, Výzkumný ústav veterinárního lékařství, Hudcova 70, Brno. Otevřeno ve všední dny od 9 do 16 hodin nebo po domluvě na telefonu 533 332 032.

IGOR SIWANOWICZ VETŘELCI NA ZEMI

Igor Siwanowicz je biolog, fotograf a cestovatel, který se proslavil ve světě zejména díky svým makrofotografiím hmyzu, obojživelníků a plazů. Vydal několik knih a uspořádal množství výstav. Jeho fotografie otiskl například britský The Telegraph a další média. Specializuje se především na fotografie hmyzu a jak sám říká: „Snažím se vyfotografovat tyto malé tvory z jejich perspektivy. Jsou to cize, mimozemsky vypadající stvoření a čím více se k nim přiblížíte, tím více tento fakt vynikne. Musím ale také přiznat, že to divné a bizarní považuji za pozitivní pro tvorbu a výsledek. A dokonce si myslím, že kudlanky jsou stylové a sexy.“ Autor také bývá často dotazován, zda nefotí mrtvé, anebo zmrazené živočichy, ale to on nikdy nedělá. Zato jeho práce pak vyžaduje mnohem více trpělivosti.

Igor Siwanowicz (1976) se narodil v Krakově a po studiích v Dánsku a Německu přesídlil do Spojených států amerických. Dnes žije a pracuje ve státě Maryland.

*Malá galerie VÚVEL
Igor Siwanowicz – Vetřelci na Zemi
5. ledna – 15. února 2015*

*Malá galerie VÚVEL
Tereza Holá – TOVTOM
16. února – 31. března 2015*

Brněnská výtvarnice Miroslava Maixnerová vystavila v prostorech galerie HaDivadla své práce z poslední doby – kresby s komiksovými náměty. Své kresebné a malířské zkušenosti využívá i ve svých soukromých výtvarných kurzech pro děti.

*Galerie HaDivadla
Miroslava Maixnerová – Komiks
15. ledna – 16. února 2015*

Výstava Elišky Vorlové a Jaroslava Sklenáře nazvaná Fotografiky ukázala tvorbu, v níž oba vystavující představili své digitální výtvarné práce. Tištěné digitální koláže Jaroslava Sklenáře navazuji na jeho malířskou tvorbu a rozvíjejí figurativní tematiku mytologizujících motivů. Eliška Vorlová byla zastoupena tematikou nefigurativní, tedy abstraktnější. Oba vystavující se tak vzájemně doplňovali v námětech mysteria života a světa kolem nás.

*Galerie HaDivadla
J. Sklenář, E. Vorlová – Fotografiky
18. února – 10. března 2015*

Tradiční Jarní salon Uměleckého sdružení Parnas byl zahájen ve středu dne 11. března v 17 hodin v Malé Královopolské Galerii na Husitské ulici v Králově poli. Výstavu uvedl kurátor MKG Martin Foretník spolu s Richardem Tribulou, o hudební program se postaral Pavel Hanousek.

*Malá Královopolská Galerie
Jarní salon
11. března – 29. března 2015*

MARTIN SOJKA – ZE ŠUPLÍKU

V pátek 6. března 2015 v galerii knihkupectví Skleněná louka na Kounicově ulici v Brně uspořádala skupina přátel

malíře Martina Sojky (1964-1998) jeho výstavu. Jedná se již o jeho několikátou posmrtnou výstavu (předešlé se uskutečnily např. v Galerii Lužanky, v DuckBaru v Kamence či ve Foyer Divadla Husa na provázku) a pokračují se představují nové a veřejnosti neznámé práce. Martin Sojka patřil mezi výtvarníky, kteří vstoupili na výtvar-

nou scénu ve druhé polovině osmdesátých let. Výstava potrvá do půlky měsíce dubna.

JAK SE TO TAK STANE...

Nakladatelství Stylos vydalo koncem roku 2014 knihu povídek Libora Šmatelky, jež nese záhadný název „*Jak se to tak stane...*“ (viz Rozhled č. 11). Autor střední generace má za sebou povídkový cyklus *Život pod sukněmi* a scénaristické zkušenosti v České televizi. Kniha je promyšleně strukturována do sedmi povídek, přičemž jejich názvy jsou pokračováním oněch tří teček z názvu knihy. Tak například nejdelší povídka se jmenuje „...*že zahlédnete lidi*“ a snad nejvýstižněji zachycuje autorův život z filmového prostředí, ale zároveň folkloristy. Počáteční povídky jsou psány realistickým stylem, ke konci knihy se styl začíná nadreálně proměňovat. Čtenář si najednou intenzivněji všimá abstraktních ilustrací výtvarníka Josefa Bubeníka a vnímá v textu pomyslnou skrytou stranu reality. Je nucen vklouznout do zdánlivě absurdních problémů autorových hrdinů. Většina povídek se odehrává v Brně a vystupují v nich postavy, ve kterých může čtenář rozpoznat známé pábitelské osobnosti působící v brněnské metropoli. Čtenář v knize zhlédne lidi, které již vnitřně odněkud zná, kteří nežijí na okraji společnosti, jsou poloschovaní těsně pod povrchem všedního života. Tento povrch je v krátkých literárních reflexích velmi křehký. Stačí málo a texty se proboří nebo rozšíří do nečekaných souvislostí. Trojtečka z názvu knihy prostupuje celou knihou a příznačně symbolizuje to, co je z reality ostrakizováno, co si neuvědomujeme a prožíváme pouze podvědomě. Autor onu trojtečku, výpusťku promítá do svých textů, do vypuštěných

krátkých dějů, do odmlčených míst, zámlk, do nenadálých odmlčení. Příběhy jsou pokračováním oněch tří teček, literárním nedopovězením započaté věty z názvu. Nedopovězení se vyskytuje často v poezii, ale také v mluvené řeči, autor se těmito zámlkami přibližuje ke čtenáři. Povídky „*Jak se to tak stane...*“ jsou pomyslnou nedokončenou větou, přerývanou řečí, zámlkou vytvářející příjemné napětí. Postavy jako vypuštěné úryvky informací procházejí po vytečkovaných koncích vět. Autorovi hrdinové se ocitají v nečekaných složitých situacích,

Libor Šmatelka
Jak se to tak stane...

Vydalo: Nakladatelství **STYLOS**
Počet stran: 148, cena: 189Kč
ISBN: 9788026071310
Knihu můžete objednat na adrese:
www.irozhled.cz

Recenze na knihu

kteří nakonec pasivně přijímají, nechávají je proběhnout a pokusí se je přežít. V již zmiňované povídce „...*že zahlédnete lidi*“ jsou postavy ohroženy v důsledku chování autoritativního režiséra, ztrácejí kontrolu nad svým životem a jsou poníženi. Příznačná je povídka „...*že ztratíte svou důstojnost*“, kdy se hlavní hrdina probouzí na večírku agresivních homosexuálů na osudové slepé koleji. Šmatelkovy postavy neustále přemýšlejí, jak je možné, že se něco takového stalo, přemýšlejí nad neskutečnou situací, ve které se náhle ocitly. Povídka „...*že se nevrátíte*“ je nepřímou inspirovaná osudem hudebníků z brněnské skupiny Narvan, kteří tragicky zahynuli při autonehodě v devadesátých letech. Závěrečné povídky jsou nadreálně a přebírají prvky žánru sci-fi. V protiválečně laděné povídce „...*že jste tady navíc*“ se hlavní postava opakovaně vrací v čase o dvacet let zpátky. Nejkomplikovanější povídka „...*že jdete na dražbu*“ připomíná spletitou metaforu, ve které vystupují herci uvědomující si, že nežijí svůj život, pokud nehrají svou roli. Skutečný život prožívají více před kamerou, než v osobním životě, který se pro ně stává paradoxně nereálným a metaforickým. Poslední krátká próza nese název „...*že se vrátíte*“. Vystupují v ní „disajnětější“ počítačových her, kteří zjistí, že jsou součástí nepoznané hry, ve které žijí pouze provizorně. Provizorně na prázdné vytečkované cestě, na třech tečkách upozorňujících čtenáře od prvního pohledu na obal knihy, že na druhé nedořečené straně něco je, že tam něco na někoho čeká.

Petr Čichoň

GALERIE ARNIE ZNOVU OTEVÍRÁ

Ve středu 1. dubna 2015 se znovu otevírá galerie grafik, maleb a plastiky současných autorů. Představíme autorské sklo Bořka Šípka.

ABSTRAKTNÍ FANTAZIE OD KRAUSE V BRNĚNSKÉ GALAPĚ

Brněnský malíř Radovan Kraus postupuje na své tvůrčí cestě od zachycení lidských emocí k hlubším filozofickým a ezoterickým tématům. Jeho převládající tvorba je monotematickou konstrukcí, jež je vystavěna na variaci společného základního motivu expandující růžice představující rozvoj, prazáklad, vesmírný zákon rozpínání, jež je modelována tóny barev a tvarů ke konkrétnímu uchopení a zachycení představy o daném tématu. Jeho akryly na plátně jsou zářivé, optimistické a pobízející divákovu fantazii k vydání se na cestu k zamyšlení. Zapomeňme tedy na běžné starosti a myšlenky všední, pomíjivé a zbytečné a namiřme svoji pozornost alespoň na chvíli k tématům hlubším, neměnným a věčným, k tématům lidským v rámci Universa. Výstava potrvá do 15. dubna 2015.

Pavčina Vavříčková
Galerie a Salon Galapa
www.galapa.cz

Galerie Galapa je již třetím rokem velmi navštěvovanou a vyhledávanou všemi příznivci umění. Nachází se v nekonvenčním kadeřnicko-kosmetickém Saloně Galapa na ulici Běhounská 22 v pasáži Typos v Brně, tel. 720 532 740.

MYŠLENKA NA RADOST
(akryl na plátně – 80 x 60 cm)

Podtext: Neexistuje touha, kterou by někdo měl z jiného důvodu, než z přesvědčení, že se bude cítit lépe, když jejího předmětu dosáhne. Ať už je to hmotná věc, fyzický stav bytí, vztah, či okolnost, v jádru každé touhy je touha cítit se dobře. Úspěch není poměřován věcmi, nebo penězi, kritériem úspěchu je jednoznačně míra radosti, kterou cítíte.
Esther a Jerry Hicks – Učení Abrahámovo

GALERIE 77

7 % SLEVOVÝ KUPÓN. PLATNOST DO 30.5. 2015

PRODEJNÍ GALERIE, PEKAŘSKÁ 68, BRNO
WWW.GALERIE77.COM

GALERIE DÍLO

Galerie Dílo se od dubna 2015 představí v moderním designu nového galerijního prostoru na ulici Radnické 1 v Brně.

Nový prostor bude vybízet ke zvýšení počtu autorských výstav, nabídne jedinečný zážitek z vernisáží v luxusním prostředí a výrazně přispěje k rozšíření uměleckého výtvarného dění v Brně.

Přijďte se i vy obohatit o zážitky a vizuálně si vychutnat rozsáhlý obsah uměleckých děl nejen z 19. a 20. století, které galerie nabízí.